

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1175/2011**af 16. november 2011****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

2005 en rapport om en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten ⁽⁸⁾.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

(3) Stabilitets- og vækstpacten er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet, hvorved den medvirker til at nå Unionens mål for holdbar vækst og beskæftigelse.

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

(4) I henhold til den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten skal medlemsstaterne opfylde og fastholde en mellemfristet budgetmålsætning og med henblik herpå forelægge stabilitets- og konvergensprogrammer. Den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten ville have gavn af strengere overvågning for at sikre medlemsstaternes vedholdenhed og overholdelse af rammerne for den finanspolitiske samordning i Unionen.

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

(5) Stabilitets- og konvergensprogrammernes indhold samt proceduren for vurderingen af programmerne bør videreudvikles på både nationalt niveau og EU-niveau med udgangspunkt i erfaringerne fra gennemførelsen af stabilitets- og vækstpacten.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.

(6) Budgetmålene i stabilitets- og konvergensprogrammerne bør udtrykkeligt tage hensyn til de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens beskæftigelsespolitikker og de nationale reformprogrammer generelt.

(2) Stabilitets- og vækstpacten bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾ og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpacten ⁽⁵⁾. Forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 blev ændret i 2005 ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ og (EF) nr. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Desuden vedtog Rådet den 20. marts

(7) Forelæggelsen og vurderingen af stabilitets- og konvergensprogrammerne bør ske, inden der træffes centrale beslutninger om de nationale budgetter for de efterfølgende år. Der bør derfor fastsættes en passende tidsfrist for forelæggelse af stabilitets- og konvergensprogrammerne. Under hensyntagen til de særlige forhold omkring finansåret i Det Forenede Kongerige bør der fastsættes særlige bestemmelser for datoen for dette lands forelæggelse af konvergensprogrammer.

⁽¹⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.

⁽³⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1055/2005 af 27. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EUT L 174 af 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1056/2005 af 27. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L 174 af 7.7.2005, s. 5).

(8) Erfaringerne og fejltagelserne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de i fællesskab vedtagne regler og politikker til deres egne, og via nogle mere solide rammer på EU-plan for overvågningen af de nationale økonomiske politikker.

⁽⁸⁾ Jf. dokument 7423/5/05 på <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=da>.

- (9) De forbedrede rammer for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, navnlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et europæisk semester for en styrket samordning af de økonomiske og budgetmæssige politikker (Det Europæiske Semester), et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpacten), et solidt regelsæt til forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetmæssige rammer og forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makroprudentielt tilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.
- (10) Stabilitets- og vækstpacten og den samlede ramme for den økonomiske styring supplerer og støtter EU-strategien for vækst og arbejdspladser. Indbyrdes forbindelser mellem de forskellige elementer bør ikke resultere i undtagelser fra stabilitets- og vækstpactens bestemmelser.
- (11) Styrkelsen af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Selv om det anerkendes, at Europa-Parlamentets modpart i denne dialog er de relevante EU-institutioner og deres repræsentanter, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 6, stk. 2, eller artikel 10, stk. 2, at deltage i en udveksling af synspunkter. Medlemsstatens deltagelse i en sådan udveksling af synspunkter er frivillig.
- (12) Kommissionen bør spille en mere fremtrædende rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner på stedet, henstillinger og varslinger.
- (13) Stabilitets- og konvergensprogrammerne og de nationale reformprogrammer bør udformes således, at de er afstemt med hinanden, og tidspunktet for deres forelæggelse bør harmoniseres. Disse programmer bør forelægges Rådet og Kommissionen. De bør offentliggøres.
- (14) I henhold til Det Europæiske Semester begynder overvågnings- og koordinationscyklussen først på året med en horisontal revision, ved hjælp af hvilken Det Europæiske Råd på grundlag af input fra Kommissionen og Rådet identificerer de væsentligste udfordringer, som Unionen og euroområdet står over for, og giver strategiske retningslinjer i forhold til politikkerne. Der bør ligeledes foregå drøftelser i Europa-Parlamentet ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus, i god tid inden drøftelserne i Det Europæiske Råd finder sted. Medlemsstaterne bør tage hensyn til de horisontale retningslinjer fra Det Europæiske Råd, når de forbereder deres stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.
- (15) For at øge det nationale ejerskab af stabilitets- og vækstpacten bør de nationale budgetmæssige rammer være fuldt ud tilpasset efter målene om flerårig multilateral overvågning i Unionen og i særdeleshed efter Det Europæiske Semester.
- (16) I overensstemmelse med den enkelte medlemsstats retlige og politiske ordninger bør de nationale parlamenter inddrages behørigt i Det Europæiske Semester og i udarbejdelsen af stabilitetsprogrammer, konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer med henblik på at øge gennemsigtigheden og ejerskabet af og ansvarligheden for de truffne beslutninger. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør høres inden for rammerne af Det Europæiske Semester, når det er relevant. Relevante interessenter, især arbejdsmarkedets parter, bør inddrages inden for rammerne af Det Europæiske Semester i de væsentligste politiske spørgsmål, når det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de nationale retlige og politiske ordninger.
- (17) Ved at overholde de mellemfristede budgetmålsætninger burde medlemsstaterne opnå en sikkerhedsmargin med hensyn til underskudsreferenceværdien på 3 % af BNP for at sikre holdbare offentlige finanser eller hurtige fremskridt hen imod holdbare finanser og samtidig give plads for budgetmæssige dispositioner, navnlig med hensyn til behovene for offentlige investeringer. Den mellemfristede budgetmålsætning bør ajourføres regelmæssigt på grundlag af en i fællesskab aftalt metode, som på passende vis afspejler risiciene ved eksplicitte og implicitte forpligtelser for de offentlige finanser som omhandlet i målene for stabilitets- og vækstpacten.
- (18) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede budgetmålsætning skal omsættes i praksis ved at fastsætte principper for tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning. Disse principper bør bl.a. sikre, at ekstraordinære indtægter, dvs. indtægter ud over, hvad der normalt kan forventes af økonomisk vækst, øremærkes til nedbringelse af gælden.
- (19) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede budgetmålsætning bør gælde for alle medlemsstater.

- (20) Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede budgetmålsætning er tilstrækkelige, bør ske på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. I den henseende bør vækstraten for de offentlige udgifter under normale omstændigheder ikke overskride en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, så længe den mellemfristede budgetmålsætning ikke er opfyldt, idet stigninger, der går ud over dette, modsvares af diskretionære forhøjelser af de offentlige indtægter, og diskretionære indtægtsbegrænsninger modsvares af udgiftsbegrænsninger. Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst bør beregnes efter en i fællesskab aftalt metode. Kommissionen bør offentliggøre beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst. De potentielt meget store variationer i investeringsudgifterne bør tages i betragtning, navnlig for små medlemsstaters vedkommende.
- (21) Der bør kræves en hurtigere tilpasningssti i retning af de mellemfristede budgetmålsætninger for medlemsstater, der oplever et gælds niveau på over 60 % af BNP eller udtalte risici med hensyn til overordnet gældsholdbarhed.
- (22) Det bør være tilladt midlertidigt at fravige tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, når fravigelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, forudsat at dette ikke bringer den finansielle holdbarhed på mellemlang sigt i fare, med det formål at bane vej for et fornyet økonomisk opsving. Gennemførelsen af større strukturreformer bør også tages i betragtning, når der gives tilladelse til midlertidigt at fravige den mellemfristede budgetmålsætning eller den nødvendige tilpasning i retning af denne, på betingelse af at der bevares en sikkerhedsmargin med hensyn til referenceværdien for underskuddet. I den forbindelse bør man være særlig opmærksom på systemiske pensionsreformer, hvor afvigelsen bør afspejle de direkte meromkostninger ved omstrukturering af bidrag fra den offentligt styrede til den fuldt finansierede søjle. Foranstaltninger, der tilbagefører aktiver fra den fuldt finansierede søjle til den offentligt styrede søjle, bør betragtes som engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger og bør derfor ikke indgå i den strukturelle saldo, der anvendes til vurdering af fremskridt hen imod den mellemfristede budgetmålsætning.
- (23) I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning bør Kommissionen rette en advarsel til den pågældende medlemsstat, hvorefter Rådet inden for én måned undersøger situationen og retter en henstilling til medlemsstaten om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger. I henstillingen bør der være fastsat en frist på højst fem måneder til at håndtere afvigelsen. Den pågældende medlemsstat bør aflægge rapport til Rådet om de truffene foranstaltninger. Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som Rådet har fastsat, bør Rådet vedtage en afgørelse, der fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat, og aflægge rapport til Det Europæiske Råd. Det er vigtigt, at medlemsstaters undladelse af at træffe passende foranstaltninger fastslås rettidigt, navnlig når der er tale om vedvarende undladelser. Kommissionen bør kunne henstille til Rådet at vedtage reviderede henstillinger. Kommissionen bør, hvis det er relevant, kunne anmode ECB om at deltage i et overvågningsbesøg, når det drejer sig om medlemsstaterne i euroområdet og de medlemsstater, der deltager i aftalen af 16. marts 2006 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾ (ERM 2). Kommissionen bør aflægge rapport for Rådet om resultatet af besøget og bør kunne beslutte at offentliggøre resultaterne.
- (24) Beføjelsen til at træffe individuelle afgørelser om manglende efterlevelse af henstillinger vedtaget af Rådet på grundlag af artikel 121, stk. 4, i TEUF om træfning af politiske foranstaltninger i tilfælde af, at en medlemsstat i væsentlig grad afviger fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der finder sted i Rådet i henhold til artikel 121, stk. 1, i TEUF, er disse individuelle afgørelser et integrerende element i opfølgningen af de omtalte henstillinger, som Rådet vedtager i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF. Suspensionen af stemmerettighederne for de medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, med henblik på Rådets vedtagelse af en afgørelse om manglende efterlevelse af henstillinger rettet til en medlemsstat, der har euroen som valuta, på grundlag af artikel 121, stk. 4, i TEUF er en direkte følge af, at en sådan afgørelse er et integrerende element i opfølgningen af den pågældende henstilling, samt af bestemmelsen i artikel 139, stk. 4, i TEUF, ifølge hvilken kun medlemsstater, der har euroen som valuta, kan deltage i afstemningen om sådanne henstillinger.
- (25) For at sikre, at medlemsstater, der har euroen som valuta, overholder Unionens rammer for den budgetmæssige overvågning, bør der indføres en særlig håndhævelsesmekanisme på basis af artikel 136 i TEUF, der kan anvendes i tilfælde af en betydelig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 25.3.2006, s. 21.

- (26) Henvisningerne i forordning (EF) nr. 1466/97 bør tage hensyn til den nye nummerering af artiklerne i TEUF.
- (27) Forordning (EF) nr. 1466/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1466/97 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Denne forordning fastsætter regler for indhold, forelæggelse, undersøgelse og overvågning af stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer som led i den multilaterale overvågning, som Rådet og Kommissionen skal gennemføre for på et tidligt stadium at hindre fremkomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og for at fremme overvågningen og samordningen af økonomiske politikker, idet de støtter virkeliggørelsen af Unionens mål om vækst og beskæftigelse.«

- 2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der har euroen som valuta
- b) »ikke-deltagende medlemsstater«: andre medlemsstater end dem, der har euroen som valuta.«

- 3) Der indsættes følgende afsnit:

»AFSNIT 1-A

EUROPÆISK SEMESTER FOR SAMORDNING AF DE ØKONOMISKE POLITIKKER

Artikel 2-a

1. For at sikre en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politik og vedvarende konvergens, hvad angår økonomiske resultater, gennemfører Rådet den multilaterale overvågning som en integreret del af Det Europæiske Semester for samordning af de økonomiske politikker i overensstemmelse med de målsætninger og krav, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

2. Det Europæiske Semester indbefatter:

- a) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for økonomiske politikker i medlemsstaterne og i Unionen (overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker) i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF

- b) udformning samt granskning af gennemførelsen af de retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage højde for i deres beskæftigelsespolitikker i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, i TEUF (beskæftigelsesretningslinjerne)

- c) forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer i henhold til denne forordning

- d) forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes nationale reformprogrammer, der understøtter Unionens strategi for vækst og beskæftigelse og er udarbejdet i overensstemmelse med retningslinjerne i litra a) og b) og med de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, som Kommissionen og Det Europæiske Råd udstedte ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus

- e) overvågning med henblik på at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (*).

3. Med henblik på at levere rettidig og integreret politisk rådgivning om makroøkonomiske og makrostrukturelle politiske planer udsteder Rådet i løbet af Det Europæiske Semester som hovedregel, efter en vurdering af disse programmer på grundlag af henstillinger fra Kommissionen, retningslinjer til medlemsstaterne, idet der gøres fuld brug af de retlige instrumenter, der er omhandlet i artikel 121 og 148 i TEUF samt i denne forordning og i forordning (EU) nr. 1176/2011.

Medlemsstaterne tager behørigt hensyn til de retningslinjer, der udstedes til dem, i forbindelse med udviklingen af deres økonomiske, beskæftigelsesmæssige og budgetmæssige politikker, inden de træffer centrale beslutninger om deres nationale budgetter for de efterfølgende år. Kommissionen overvåger fremskridtene.

Hvis en medlemsstat ikke handler i overensstemmelse med de udstedte retningslinjer, kan det føre til:

- a) yderligere henstillinger om at træffe konkrete foranstaltninger
- b) en advarsel fra Kommissionen i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF
- c) foranstaltninger i henhold til denne forordning, forordning (EF) nr. 1467/97 eller forordning (EU) nr. 1176/2011.

Gennemførelse af foranstaltningerne underkastes skærpet overvågning fra Kommissionens side og kan omfatte overvågningsbesøg i henhold til artikel -11 i denne forordning.

4. Europa-Parlamentet inddrages behørigt i Det Europæiske Semester med henblik på at øge gennemsigtigheden og ejerskabet af og ansvarligheden for de afgørelser, der træffes, navnlig gennem den økonomiske dialog, der gennemføres i henhold til artikel 2-ab i denne forordning. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse høres inden for rammerne af Det Europæiske Semester, når det er relevant. Relevante interesser, især arbejdsmarkedets parter, inddrages inden for rammerne af Det Europæiske Semester i de væsentligste politiske spørgsmål, når det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de nationale retlige og politiske ordninger.

Formanden for Rådet, og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, og, hvor det er relevant, formanden for Eurogruppen aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd om resultaterne af den multilaterale overvågning. Disse rapporter bør være et element i den økonomiske dialog, der er omhandlet i artikel 2-ab i denne forordning.

(*) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.»

4) Der indsættes følgende afsnit:

»AFSNIT 1-Aa

ØKONOMISK DIALOG

Artikel 2-ab

1. For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg indbyde Rådets formand, Kommissionen og, i relevant omfang, Det Europæiske Råds formand eller Eurogruppens formand til at give møde for udvalget for at drøfte:

- a) oplysninger, udvalget har modtaget fra Rådet, vedrørende de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF
- b) de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, som Kommissionen udstedte ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus
- c) eventuelle konklusioner, som Det Europæiske Råd har draget, om retningen for de økonomiske politikker inden for rammerne af Det Europæiske Semester
- d) resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning
- e) eventuelle konklusioner, som Det Europæiske Råd har draget, om retningen for og resultaterne af den multilaterale overvågning

f) en eventuel evaluering af udførelsen af den multilaterale overvågning ved udgangen af Det Europæiske Semester

g) de henstillinger, Rådet har udstedt til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF i tilfælde af betydelig afvigelse samt Rådets rapport til Det Europæiske Råd som defineret i artikel 6, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i denne forordning.

2. Det forventes, at Rådet som hovedregel følger Kommissionens henstillinger og forslag og i modsat fald fremkommer med en offentlig redegørelse for sin holdning.

3. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 6, stk. 2, eller artikel 10, stk. 2, at deltage i en udveksling af synspunkter.

4. Rådet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning.»

5) Artikel 2a affattes således:

»Artikel 2a

Hver medlemsstat har en differentieret mellemfristet målsætning for sin budgetstilling. Disse landespecifikke mellemfristede budgetmålsætninger kan være forskellige fra kravet om at være tæt på balance eller i overskud, samtidig med at der tilvejebringes en sikkerhedsmargen med hensyn til at holde det offentlige underskud på under 3 % af BNP. De mellemfristede budgetmålsætninger skal sikre holdbare offentlige finanser eller hurtige fremskridt hen imod en sådan holdbarhed, samtidig med at der opnås budgetmæssig manørefrihed, især med hensyn til behovet for offentlige investeringer.

Under hensyntagen til disse faktorer vil der for deltagende medlemsstater og de medlemsstater, der deltager i ERM 2, således være et nærmere bestemt spillerum for de landespecifikke mellemfristede budgetmålsætninger, cyklisk korrigeret og uden engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, på mellem -1 % af BNP og balance eller overskud.

De mellemfristede budgetmålsætninger revideres hvert tredje år. En medlemsstats mellemfristede budgetmålsætning kan revideres yderligere i tilfælde af gennemførelsen af en strukturreform med stor betydning for holdbarheden af de offentlige finanser.

Hensynet til den mellemfristede budgetmålsætning indgår i de nationale mellemfristede budgetmæssige rammer i overensstemmelse med kapitel IV i Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (*).

(*) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.»

6) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Hver deltagende medlemsstat forelægger et stabilitetsprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 121 i TEUF; programmet er et afgørende grundlag for holdbarheden af de offentlige finanser, hvilket fremmer prisstabilitet, en stærk og bæredygtig vækst og øget beskæftigelse.«

b) stk. 2, litra a), b) og c), affattes således:

»a) den mellemfristede budgetmålsætning og tilpasningsstien i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvotest, den forventede vækst i de offentlige udgifter, herunder den tilsvarende tildeling af midler til faste bruttoinvesteringer, navnlig under hensyntagen til betingelserne og kriterierne for registrering af udgiftsstigningen i henhold til artikel 5, stk. 1, den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden

aa) oplysning om implicitte eventualforpligtelser i forbindelse med aldring og ikke-balanceførte poster, som f.eks. offentlige garantier, med potentielt stor indvirkning på de offentlige finanser

ab) oplysning om stabilitetsprogrammets overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for økonomisk politik og det nationale reformprogram

b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variable, der er relevante for gennemførelsen af stabilitetsprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen

c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde målsætningerne i programmet, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede positive budgetmæssige virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle holdbare vækst.«

c) følgende stykke indsættes:

»2a. Stabilitetsprogrammet baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser sammenlignes med Kommissionens seneste prognoser og, hvis det er relevant, øvrige uafhængige organers prognoser. Væsentlige forskelle

mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose beskrives og begrundes, navnlig hvis niveauet for eller væksten i de eksterne forudsætninger afviger betydeligt fra værdierne i Kommissionens prognose.

Den nøjagtige karakter af oplysningerne i stk. 2, litra a), aa), b), c) og d), skal fastlægges inden for en harmoniseret ramme, som Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne.«

d) stk. 3 affattes således:

»3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte behørigt kvantificerede diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år.

4. Hvert program skal indeholde oplysninger om dets status i forbindelse med de nationale procedurer, navnlig om programmet er blevet forelagt det nationale parlament, og om det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets holdning til det tidligere program eller, hvis det relevant, en eventuel henstilling eller advarsel, samt om programmet er blevet parlamentarisk godkendt.«

7) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges hvert år i april, helst senest medio april og ikke senere end den 30. april.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer.«

8) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 121 i TEUF de mellemfristede budgetmålsætninger, som den pågældende medlemsstat fremlægger i sit stabilitetsprogram, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, herunder den ledsagende sti med hensyn til gældskvoten, og om de foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at overholde den pågældende tilpasningssti, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet.

Rådet og Kommissionen undersøger ved vurderingen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, med 0,5 % af BNP som benchmark. For medlemsstater, der står over for et gælds niveau, der overstiger 60 % af BNP eller med udtalt risiko for den generelle gældsholdbarhed, undersøger Rådet og Kommissionen, om den årlige forbedring af den konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. Rådet og Kommissionen tager hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider. Der tages navnlig hensyn til uventede indtægter og udgifter.

Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede målsætning er tilstrækkelige, sker på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Med henblik herpå vurderer Rådet og Kommissionen, om væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller planlægges på indtægtssiden, er i overensstemmelse med følgende betingelser:

- a) for de medlemsstater, der har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden
- b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en rate, der ligger under en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning
- c) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, skal diskretionære reduktioner i de offentlige indtægter modsvares af enten udgiftsbegrænsninger eller diskretionære forholdsregler af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Udgiftsaggregatet indeholder ikke renteudgifter, udgifter til EU-programmer, der helt modsvares af EU-indtægter, og ikke-diskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Den udgiftsvækst, der ligger over den mellemfristede vækstrate, skal ikke anses for en overtrædelse af benchmark, for så vidt som den fuldstændigt modsvares af den lovbestemte indtægtsforøgelse.

Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst fastlægges på basis af fremadskuende fremskrivninger og bagudskuende estimater. Fremskrivningerne ajourføres med regelmæssige mellemrum. Kommissionen offentliggør beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst.

Når tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, såfremt der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet og Kommissionen hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede positive budgetmæssige virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle holdbare vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt.

Særlig opmærksomhed rettes mod pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har ret til at afvige fra tilpasningsstien i retning af deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler størrelsen af reformens gradvis stigende direkte virkning på den offentlige saldo, såfremt der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet og Kommissionen undersøger endvidere, om stabilitetsprogrammet fremmer tilvejebringelsen af vedvarende og reel konvergens inden for euroområdet og en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik samt retningslinjerne for beskæftigelse.

I tilfælde af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, kan medlemsstaterne midlertidigt tillades at fravige den tilpasningssti i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, der er omhandlet i tredje afsnit, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

2. Rådet og Kommissionen gennemgår stabilitetsprogrammet inden for højst tre måneder efter dets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg vedtager Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet.»

9) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 121, stk. 3, i TEUF overvåger Rådet og Kommissionen gennemførelsen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra den mellemfristede budgetmålsætning eller den nødvendige tilpasningssti i retning af denne målsætning.

2. I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning som omhandlet i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, i denne forordning og med henblik på at forhindre, at der opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF en advarsel til den pågældende medlemsstat.

Inden en måned efter datoen for vedtagelsen af Kommissionens advarsel, jf. første afsnit, undersøger Rådet situationen og vedtager en henstilling om de nødvendige politiske foranstaltninger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, jf. artikel 121, stk. 4, i TEUF. I henstillingen fastsættes der en frist på højst fem måneder til at håndtere afvigelsen. Fristen nedsættes til tre måneder, hvis Kommissionen i sin advarsel anfører, at situationen er særlig alvorlig og kræver en hurtig indsats. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling.

Inden for den frist, som Rådet fastsætter i henstillingen i henhold til artikel 121, stk. 4, aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet om, hvilke foranstaltninger der er truffet som reaktion på henstillingen.

Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som er fastsat i en henstilling fra Rådet i henhold til andet afsnit, retter Kommissionen omgående en henstilling til Rådet om, med kvalificeret flertal, at vedtage en afgørelse, som fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at

vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF om nødvendige politiske foranstaltninger.

Såfremt Rådet ikke vedtager en afgørelse om Kommissionens henstilling, hvori det fastslås, at der ikke er truffet effektive foranstaltninger, og den pågældende medlemsstat undlader af at træffe passende foranstaltninger fortsætter, retter Kommissionen en måned efter sin første henstilling en ny henstilling til Rådet om at vedtage afgørelsen, som fastslår, at der ikke er truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med simpelt flertal beslutter at forkaste henstillingen inden for en frist på 10 dage efter Kommissionens vedtagelse af samme. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF om nødvendige politiske foranstaltninger.

I forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen om manglende efterlevelse, jf. fjerde og femte afsnit, kan kun de medlemmer af Rådet, som repræsenterer deltagende medlemsstater, deltage i afstemningen, og Rådet handler uden at tage hensyn til stemmeafgivelsen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Rådet forelægger en formel rapport for Det Europæiske Råd om de afgørelser, der er truffet i overensstemmelse hermed.

3. En afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning eller fra den nødvendige tilpasningssti i retning af denne evalueres på grundlag af en overordnet vurdering, der har den strukturelle balance som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden, jf. artikel 5, stk. 1.

Vurderingen af, om afvigelsen er væsentlig, sker navnlig på grundlag af følgende kriterier:

- a) for medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmålsætning ved vurderingen af ændringen af den strukturelle saldo, betragtes afvigelsen som væsentlig, hvis den er på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk
- b) når udgiftsudviklingen eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden vurderes, undersøges det, om afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller kumulativt i to år i træk.

Udgiftsudviklingens afvigelse betragtes ikke som væsentlig, hvis den pågældende medlemsstat har overgået sin mellemfristede budgetmålsætning, og i den forbindelse tages der hensyn til muligheden for betydelige uventede indtægter og til, at budgetplanerne i henhold til stabilitetsprogrammet ikke bringer denne budgetmålsætning i fare over programperioden.

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen, når den er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.»

10) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Hver ikke-deltagende medlemsstat forelægger et konvergensprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 121 i TEUF; programmet er et afgørende grundlag for holdbarheden af de offentlige finanser, hvilket fremmer pristabilitet, en stærk og bæredygtig vækst og øget beskæftigelse.«

b) stk. 2, litra a), b) og c), affattes således:

»a) den mellemfristede budgetmålsætning og tilpasningsstien i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvote, den forventede vækst i de offentlige udgifter, herunder den tilsvarende afsætning af midler til faste bruttoinvesteringer, navnlig i betragtning af betingelserne og kriterierne for etablering af udgiftstilvæksten i henhold til artikel 9, stk. 1, den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, de mellemfristede pengepolitiske målsætninger og forbindelsen mellem disse målsætninger og henholdsvis pris- og valutakursstabilitet og tilvejebringelsen af vedblivende konvergens

aa) oplysning om implicite eventualforpligtelser i forbindelse med aldring og ikke-balanceførte poster, som f.eks. offentlige garantier, med potentielt stor indvirkning på de offentlige finanser

ab) oplysning om konvergensprogrammets overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for økonomisk politik og det nationale reformprogram

b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variable, der er relevante for gennemførelsen af konvergensprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen

c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde

programmets målsætninger, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede positive budgetmæssige virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle holdbare vækst«

c) følgende stykke indsættes:

»2a. Konvergensprogrammet baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser sammenlignes med Kommissionens seneste prognoser og, hvis det er relevant, øvrige uafhængige organers prognoser. Væsentlige forskelle mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose beskrives og begrundes, navnlig hvis niveauet for eller væksten i de eksterne forudsætninger afviger betydeligt fra værdierne i Kommissionens prognose.

Den nøjagtige karakter af oplysningerne i stk. 2, litra a), aa), b), c) og d), skal fastlægges inden for en harmoniseret ramme, som Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne.«

d) stk. 3 affattes således:

»3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte diskretionære, hensigtsmæssigt kvantificerede foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år.

4. Hvert program skal indeholde oplysninger om dens status i forbindelse med de nationale procedurer, navnlig om programmet er blevet forelagt det nationale parlament, og om det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets holdning til det tidligere program eller, hvis det relevant, en eventuel henstilling eller advarsel, samt om programmet er blevet parlamentarisk godkendt.«

11) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges hvert år i april, helst senest medio april og ikke senere end den 30. april.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres konvergensprogrammer.«

12) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 121 i TEUF de mellemfristede budgetmålsætninger og den forventede udvikling for den offentlige gældskvote, som den pågældende medlemsstat fremlægger i sit konvergensprogram, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om den tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, herunder den ledsagende sti med hensyn til gældskvoten, og om de foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at overholde den pågældende tilpasningssti, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet og til at opnå holdbar konvergens.

Rådet og Kommissionen tager ved vurderingen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider. Der tages navnlig hensyn til uventede indtægter og udgifter. For medlemsstater, der står over for et gældsniveau på over 60 % af BNP eller med en udtalt risiko for den samlede gældsholdbarhed undersøger Rådet, om den årlige forbedring af den konjunkturkorregerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet og Kommissionen, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorregerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, på 0,5 % af BNP som benchmark.

Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede budgetmålsætning er tilstrækkelige, sker på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Med henblik herpå vurderer Rådet og Kommissionen, om væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller planlægges på indtægtssiden, er i overensstemmelse med følgende betingelser:

- a) for de medlemsstater, der har opfyldt deres mellemfristede budgetmålsætninger: den årlige vækst i udgifterne må ikke overstige en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden
- b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt deres mellemfristede budgetmålsætninger: den årlige vækst i

udgifterne må ikke overstige en rate, der ligger under en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning

- c) for medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt deres mellemfristede budgetmålsætninger, skal diskretionære reduktioner i de offentlige indtægter modsvares af enten nedskæringer i udgifterne eller af diskretionære forhøjelser af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Udgiftsaggregatet indeholder ikke renteudgifter, udgifter til EU-programmer, der helt modsvares af EU-indtægter, og ikke-diskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Den udgiftsvækst, der ligger over den mellemfristede vækstrate, skal ikke anses for en overtrædelse af benchmark, for så vidt som den fuldstændigt modsvares af den lovbestemte indtægtsforøgelse.

Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst fastlægges på basis af fremadskuende fremskrivninger og bagudskuende estimater. Fremskrivningerne ajourføres med regelmæssige mellemrum. Kommissionen offentliggør beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst.

Når tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, såfremt der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet og Kommissionen hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede positive budgetmæssige virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt.

Særlig opmærksomhed rettes mod pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har ret til at afvige fra tilpasningsstien i retning af deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler størrelsen af reformens gradvis stigende direkte virkning på den offentlige saldo, såfremt der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet og Kommissionen undersøger endvidere, om konvergensprogrammets indhold fremmer tilvejebringelsen af vedvarende og reel konvergens og en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik samt retningslinjerne for beskæftigelse. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet endvidere, om konvergensprogrammet sikrer en gnidningsløs deltagelse i valutakursmekanismen.

I tilfælde af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, må medlemsstaterne midlertidigt fravige den tilpasningssti i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, der er omhandlet i tredje afsnit, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

2. Rådet og Kommissionen gennemgår konvergensprogrammet inden for højst tre måneder efter dets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg vedtager Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet.»

13) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 121, stk. 3, i TEUF overvåger Rådet og Kommissionen gennemførelsen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra medlemsstater med dispensation og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra den mellemfristede budgetmålsætning eller den nødvendige tilpasningssti i retning af denne målsætning.

Endvidere overvåger Rådet og Kommissionen på grundlag af målene i konvergensprogrammet de ikke-deltagende medlemsstaters økonomiske politikker med henblik på at sikre, at disse politikker sigter mod stabilitet og således undgår reale valutakursuligevægte og for store nominelle valutakursfluktuationer.

2. I tilfælde af en væsentlig observeret afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning som omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, og med henblik på at forhindre, at der

opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF en advarsel til den pågældende medlemsstat.

Inden en måned efter datoen for vedtagelsen af Kommissionens advarsel, jf. første afsnit, undersøger Rådet situationen og vedtager en henstilling om de nødvendige politiske foranstaltninger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, jf. artikel 121, stk. 4, i TEUF. I henstillingen fastsættes der en frist på højst fem måneder til at håndtere afvigelsen. Fristen nedsættes til tre måneder, hvis Kommissionen i sin advarsel anfører, at situationen er særlig alvorlig og kræver en hurtig indsats. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling.

Inden for den frist, som Rådet fastsætter i henstillingen i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF, aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet om, hvilke foranstaltninger der er truffet som reaktion på henstillingen.

Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som er fastsat i en henstilling fra Rådet i henhold til andet afsnit, retter Kommissionen omgående en henstilling til Rådet om, med kvalificeret flertal, at vedtage en afgørelse, som fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF om nødvendige politiske foranstaltninger.

Såfremt Rådet ikke vedtager en afgørelse om Kommissionens henstilling, hvori det fastslås, at der ikke er truffet effektive foranstaltninger, og den pågældende medlemsstats undladelse af at træffe passende foranstaltninger fortsætter, retter Kommissionen en måned efter sin første henstilling en ny henstilling til Rådet om at vedtage afgørelsen, som fastslår, at der ikke er truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med simpelt flertal beslutter at forkaste henstillingen inden for en frist på 10 dage efter Kommissionens vedtagelse af samme. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF om nødvendige politiske foranstaltninger.

I forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen om manglende efterlevelse, jf. fjerde og femte afsnit, handler Rådet uden at tage hensyn til stemmeafgivelsen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Rådet forelægger en formel rapport for Det Europæiske Råd om de afgørelser, der er truffet i overensstemmelse hermed.

3. En afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning eller fra den nødvendige tilpasningssti i retning af denne evalueres på grundlag af en overordnet vurdering, der har den strukturelle balance som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, jf. artikel 9, stk. 1.

Vurderingen af, om afvigelsen er væsentlig, sker navnlig på grundlag af følgende kriterier:

- a) for medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmålsætning ved vurderingen af ændringen af den strukturelle saldo, betragtes afvigelsen som væsentlig, hvis den er på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk
- b) når udgiftsudviklingen eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden vurderes, undersøges det, om afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller kumulativt i to år i træk.

Udgiftsudviklingens afvigelse betragtes ikke som væsentlig, hvis den pågældende medlemsstat har overgået sin mellemfristede budgetmålsætning, og i den forbindelse tages der hensyn til muligheden for betydelige uventede indtægter og til, at budgetplanerne i henhold til konvergensprogrammet ikke bringer denne budgetmålsætning i fare over programperioden.

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen, når den er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, hvis det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.»

14) Der indsættes følgende afsnit:

»AFSNIT 3A

PRINCIPPET OM STATISTISK UAFHÆNGIGHED

Artikel 10a

Med henblik på at sikre, at den multilaterale overvågning baseres på solid og uafhængig statistik, sikrer medlemsstaterne de nationale statistiske myndigheders uafhængighed, der skal være i overensstemmelse med den europæiske statistiske kodeks for praksis fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker (*). Dette indebærer som et minimum:

- a) gennemsigtige procedurer for ansættelse og afskedigelse, der udelukkende skal være baseret på faglige kriterier
- b) budgetbevillinger, der skal afsættes for ét eller flere år ad gangen

- c) datoen for offentliggørelse af centrale statistiske oplysninger, der skal fastsættes i meget god tid.

(*) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.»

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel -11

1. Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes relevante myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. Med dette for øje gennemfører Kommissionen navnlig besøg med henblik på at vurdere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og at indkredse eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.

2. Kommissionen kan gennemføre udvidede overvågningsbesøg i medlemsstater, der er genstand for henstillinger udstedt i henhold til artikel 6, stk. 2, eller artikel 10, stk. 2, med henblik på at foretage kontrol på stedet. De pågældende medlemsstater leverer alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af sådanne besøg.

3. Når den pågældende medlemsstat er en deltagende medlemsstat eller en medlemsstat, der deltager i ERM 2, kan Kommissionen, hvis det er relevant, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsbesøg.

4. Kommissionen aflægger rapport for Rådet om resultatet af de besøg, der er omhandlet i stk. 2, og kan, hvis det er relevant, beslutte at offentliggøre resultaterne.

5. I forbindelse med tilrettelæggelsen af de besøg, der er omhandlet i stk. 2, forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for de berørte medlemsstater, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil.»

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

1. Kommissionen offentliggør senest den 14. december 2014 og derefter hvert femte år en rapport om anvendelsen af denne forordning.

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) denne forordnings effektivitet, herunder navnlig spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne om beslutningstagning har sigt at være tilstrækkeligt robuste
- b) fremskridt med hensyn til at sikre en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politik og vedvarende konvergens, hvad angår deres økonomiske resultater, i overensstemmelse med TEUF.

2. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag om ændring af denne forordning, herunder af beslutningsprocedurerne.

17) Alle henvisninger til »artikel 99 i traktaten« ændres i hele forordningen til henvisninger til »artikel 121 i TEUF«.

Artikel 2

3. Rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.«

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand
